

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Плевен, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
ВЛАДИСЛАВА АЛ.
ЦАРИГРАДСКА

при участието на секретаря ЙОВКА СТ. КЕРЕНСКА

в присъствието на прокурора Х. П. С.

като разгледа докладваното от КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20244400600100 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава „Двадесет и първа” от НПК.

–

Въззивното производство е образувано по протест на Районна прокуратура Плевен срещу Присъда № 144 от 10.11.2023 г. постановена по Наказателно дело от общ характер № 20234430201798 по описа за 2023 година на Районен съд Плевен. В протеста се навеждат оплаквания свързани със съдопроизводствената дейност на съда, като се сочи, че са налице явни пропуски в установяване на обстоятелствата от значение за делото. Сочи се, че с мотивите към присъдата съдът не е отговорил на въпросите по чл.301 от НПК, като не са коментирани събраните по делото доказателства и тяхната относимост към обвинението.

С протестираната присъда Плевенският районен съд е признал подсъдимия Х. Т. Т. – роден на *** г. в гр. С., обл. Х., живее в гр. С., обл. С., ж.к. „***“, бл. 8, вх. Б, ет. 2, ап. ***, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, работи, осъждан, ЕГН: ***** за невинен

в това, че на 02.02.2023 година в Затвора-Плевен, в коридора, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като буйствал и на висок тон отправял реплики, с които изразявал несъгласие с начина на изпълнение на служебните задължения от страна на С.К.К.- инспектор СДВР и не преустановил агресивното си поведение след разпореждане на охраната на затвора, поради което и на основание чл. 304 от НПК го оправдал по така повдигнатото обвинение, за извършеното престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК.

Пред въззивния съд представителят на Плевенска окръжна прокуратура посочва, че присъдата на първоинстанционния съд следва да бъде отменена, като делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, тъй като присъдата е постановена при непълни и неясни мотиви.

Подсъдимият и неговият защитник ангажират становище, че присъдата е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена.

Плевенският окръжен съд като взе в предвид оплакванията, съдържащи се във въззивния протест становищата на страните и като провери изцяло правилността на невлязлата в сила присъда по реда на чл.314, ал.1 НПК, намира за установено следното:

Въззивния протест е подаден в срока по чл.319 НПК, отговаря на изискванията на чл.320 от НПК, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледан.

Разгледан по същество протеста е основателен.

При извършената въззивна проверка на невлязлата присъда настоящият съдебен състав установи, че постановения съдебен акт страда от пороци свързани с формирането на волята на решаващият съд по основните въпроси по чл.301 от НПК, като тези нарушения не могат да бъдат отстранени при въззивната проверка. В мотивите на първоинстанционната присъда на практика не е изложена възприетата от районният съд фактическа обстановка, като единствено е приповторена фактическата обстановка изложена от прокурора във обвинителният акт. Доколкото в обвинителният акт се излагат и предявяват фактите обуславящи и изпълващи със съдържание елементите от субективната и обективната страна на престъпния състав, по който е повдигнато обвинение, то недоумение буди у въззивната инстанция

обстоятелството, че районният съд макар да е приел, че престъплението е недоказано, в мотивите към присъдата излага фактическа обстановка идентична с тази в обвинителният акт. Това не би съставлявало процесуално нарушение, ако последното изложение е в сравнителна връзка със установените от районния съд факти. В конкретният случай обаче, районният съд въобще се е дистанцирал от задължението си в мотивите към присъдата да изложи установената от него фактическа обстановка, като съвкупност от обстоятелства установени посредством способите на НПК и приети за доказани от решаващия съд. Районният съд се е ограничил до коментар на всеки един доказателствен източник по отделно, като е коментирал / преразказвал / показанията на свидетелите по делото. По същество няма собствено изложение относно възприетите от съда като установени факти въз основа на които да е направил извода си относно степента на доказаност на обвинението. Няма никакъв сравнителен анализ на доказателствените източници и изводи във връзка с това, кои обстоятелства и въз основа на какви доказателствени източници решаващият съд приема за установени. Липсата на изводи по фактите не може да бъде заместена с преразказ на показанията на свидетелите по делото. На практика липсват мотиви и във връзка с престъплението. Направено е едно обзорно теоретично изложение във връзка с престъпния състав по чл.325 от НК, където никъде няма никаква препратка или връзка с конкретиката по казуса. Макар и правилни тези съображения на районният съд, те не могат да заместят и изпълнят със съдържание съдебния акт в тази му част. Още по фрапантно е изявлението на л.9 в мотивите, където се сочи, че от събрания по делото доказателствен материал не се установявала фактическа обстановка по делото и че внесеният от страна на Районна прокуратура Плевен обвинителен акт страда от пороци. Няма никакви съображения относно това какви са тези пороци, ако са съществени, то защо първият съд не се е произнесъл по тях в разпоредително заседание и въобще, ако е приел, че обвинителният акт не може да изпълни функциите си, защо е пристъпил към разглеждане на делото във фазата на съдебно следствие приключило с постановяване на присъда. Мотивите към съдебния акт не дават ясен отговор на въпросите, визирани в чл.301 от НПК и правят невъзможно проследяването на волята на съда и проверка на неговото вътрешно убеждение. По същество, макар и формално да е налице съдебен акт по смисъла на чл. 34 НПК, то той не съдържа мотиви, които да дадат

отговор на въпросите, поставени от страните, и представляващи предмет на въззивното производство - има ли извършено престъпление и каква е неговата правна квалификация. Изводите по тези въпроси не могат да бъдат изолирани, а следва да почиват върху възприетата от съда фактическа обстановка, каквато не е посочена в мотивите на първоинстанционния съд. Така изготвеният акт не дава възможност да се проследи вътрешното убеждение и дали то е формулирано при спазване на принципа на чл. 14 НПК. Районният съд не е изпълнил това свое процесуално задължение обективно, всестранно и пълно да изследва всички обстоятелства по делото. По естеството си вътрешното убеждение на съда е негова субективна увереност по отношение на определени факти и обстоятелства по делото и убеденост, която да почива на доказателствата по делото, които следва да се проверят и при необходимост да се съберат нови, така че да не възниква никакво съмнение относно приетите от съда факти при постановяване на присъдата. Тук следва да се посочи, че в заключителната част на мотивите се излага неясно мнение относно въобще предмета на доказване във връзка със механизма на престъплението. Ако за съда това е било неясно, към момента на образуване на съдебното производство, то е следвало произнасяне в тази насока в хода на разпоредителното заседание, а не в мотивите към вече постановена присъда, където се предполага, че за съда предмета на доказване очертан от обвинителният акт е ясен.

Съобразно константно възприетата практика на ВКС / Решение № 765/28.12.1990 г., Решение № 457/03.01.1994г./, в правната доктрина се възприема становището, че съществено процесуално нарушение не е само пълната липса на мотиви, но и липсата на такава част от тях, която се отнася до основни въпроси, на които трябва да отговори присъдата. В този смисъл основните въпроси, на които следва да отговори съда съобразно императивната разпоредба на чл. 310 ал. I от НПК са тези относно: има ли извършено деяние, извършено ли е то от лицето, срещу което е повдигнато обвинение и извършено ли е виновно, съставлява ли деянието престъпление и правната му квалификация. За да отговори на тези въпроси, съдът следва да посочи в мотивите какви обстоятелства се считат за установени, въз основа на какъв доказателствен материал и какви са правните съображения за взетото решение, а в конкретният случай е налице дефицит и по трите посочени по-горе въпроса. Както бе посочено по-горе в конкретния случай

напълно липсва анализ и съпоставка на доказателствените източници, като по този начин изводите по това има ли извършено деяние и каква е неговата правна квалификация остават напълно изолирани. Само по този начин могат да бъдат гарантирани процесуалните права на страните. В този смисъл е и Решение № 164/2000 г. по н. д. № 85/2000 г., II н.о. на ВКС на РБ.

Първоинстанционният съд е нарушил императивната разпоредба на чл.34 от НПК, според която всеки акт на съда трябва да има мотиви, които да съдържат фактическите и правните съображения на взетите с него решения. Липсата на мотиви води до невъзможност да се провери правилността на съдебния акт и затова всякога представлява съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.3, т.2 от НПК. Постановяването на присъда без мотиви е едновременно с това и съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 от НПК.

В тази връзка, настоящата въззивна инстанция намира, че следва да отмени изцяло протестираната присъда и на основание чл.334, т.1, във връзка с чл.335, ал.2, във връзка с чл.348, ал.3, т.1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, да върне делото на Плевенският районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия на разпоредителното заседание.

Водим от горното и на основание чл.335 от НПК, Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 144 от 10.11.2023 г. постановена по НОХД № 20234430201798 по описа за 2023 година на Районен съд Плевен.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия на разпоредителното заседание.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____